

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

NE BOJ SE, S TOBOM SAM

Bile su to riječi živog Isusa. Znam da sam maleno i bezvrijedno Božje

stvorenje da bi mogla kazati: “Da, Isus me posjetio, došao je k meni.”

Bila sam u vrlo teškoj životnoj situaciji. Živjela sam s velikim teretom na

svojoj duši. Moj problem bio je alkohol. Pila sam preko svake mjere.

Svako jutro kad bi se probudila razmišljala bih na glas kako ću prestati s

pijenjem, a drugi glas u meni bi se bunio i nagovarao: "Hajde, još samo

dan, sutra ćeš prekinuti." I trajalo je to tako iz dana u dan.

Prolazili su dani, tjedni, mjeseci. Na kraju se nanizao dugi niz godina

moga pijanstva, a moj život krenuo je totalno niz brdo. Nisam više bila

žena kakva bi trebala biti. Zanemarila sam posao u firmi pa sam na kraju

dobila i otkaz. Kod kuće bi radila jedan mali dio dana; dok se ne bi opila.

Zapustila sam sebe, svoju obitelj, postala neuredna žena. Obitelj je

strašno trpjela. Znam da im je bilo strašno to gledati, ali nisu mi mogli

pomoći jer nisam pristajala na liječenje. Bilo me je sramota.

Malo je prijatelja koji su ostali uz mene. Nisu mi trebali. Meni je trebala

boca. Jedna od rijetkih starih prijateljica, moja Mirjana, nije me napustila.

Dolazila bi povremeno da me obiđe i da popriča sa mnom.

Jednom je došla i u ruke mi tutnula neku knjižicu. “Evo, pročitaj ovu

knjižicu, možda ti pomogne. Meni je puno pomogla.” Nisam ništa

komentirala. Stavila sam knjižicu sa strane, a u sebi pomislila: “Ma daj,

tko meni može pomoći, ja sam izgubljen slučaj.” Dok smo pile kavu,

Mirjana pođe pričati kako je na pošti pronašla divne molitvenike koji su

vrlo jednostavni i ljudima prihvatljivi. Ona je kupila nekoliko različitih,

moli se iz njih i s njima svaki dan sve više doživljava i upoznaje Boga,

vjeru i Crkvu. Neke je preporučila i svojim poznanicama koje imaju

životnih poteškoća. Dvije prijateljice javile su joj se i rekle kako je molitva

djelovala, kako su problemi riješeni. Slušala sam je “na pol uha” i opet u

sebi mislila kako je sve to lijepo, ali za mene nema spasa.

Mirjana je otišla kući, moji su bili na putu, pa sam ostala sama. Imala

sam vremena, a u tom trenutku još uvijek sam bila trijezna. To su bili

rijetki trenutci. U ruke uzmem knjižicu. Naslov "Milosrdni Isus". Gledam i

razmišljam da li da počnem čitati ili ne.

Nisam bila neki vjernik. Crkvu sam posjećivala o Uskrsu i Božiću, a od

molitava jedva da sam znala Očenaš i Zdravo Marijo. Počela sam

nezainteresirano listati po molitveniku i došla do naslova "Krunica

Božanskog milosrđa". Malo sam se zamislila. Krunica. Bože, pa ja ne znam

moliti krunicu. Idem pogledati, možda bih to mogla naučiti. Malo-pomalo

i svidjelo mi se. U početku sam umjesto na zrnca odbrojavala na prste.

Kasnije sam zamolila Mirjanu da mi nabavi krunicu. Počela sam redovito,

svaki dan točno u tri sata popodne moliti krunicu. Izmolila bih još po

neku molitvu, ali ta mi je krunica bila nešto posebno. Toliko sam je

zavoljela da sam molila i po noći. Moja nakana bila je izmoliti od Boga

milost da alkohol prestane vladati mojim životom. Prestala sam piti. Bilo

je to jako teško. Strašno sam se borila, ali svaki dan osjećala sam se

jačom u nakani da prestanem biti rob alkohola.

Molila bi dugo u noć i često zaspala s molitvenikom u ruci. Jednu noć sanjala sam Isusa. Njegova ruka blago se spustila na moju glavu. “Ne boj se, s tobom sam”, bile su njegove riječi. Mislim da to nije bio san, uistinu mislim da sam osjetila dodir Isusove ruke jer to se ponovilo još jednom.

Borba je trajala dugo, ali, hvala Bogu, ja više ne pijem. Nastojim sakupiti krhotine svoga života i pokušavam nastaviti normalno živjeti uz svoju obitelj. Želim biti ona stara ja. Želim im nadoknaditi sve ono što su u

životu zbog mene izgubili. Bog je postao moj najveći prijatelj. Shvatila sam da sam bez njega nitko i ništa. Moji problemi možda su i došli jer nisam htjela upoznati Boga, upoznati njegovu dobrotu i veličinu. Morala sam proći pakao u životu da bi shvatila da je Bog svemoguć i da je s njim sve puno lakše. Ostalo mi je još mnogo za naučiti. Želim naučiti moliti i ostale krunice, želim naučiti aktivno sudjelovati na svetoj misi, a mislim da ću to i uspjeti.

Mirjana, hvala ti što si me upoznala s Bogom.

Hvala ti što si me vratila u život mome suprugu i mojoj djeci.

Hvala ti za svaku nedjelju koju provedem u slavljenju Gospodina. /S.M./

